

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Βορείου Γερμανίας δημοσιεύει τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐτρέφετο ὁ Μέγας Φρειδερίκος·

Τὰ παρατιθέμενα ἐν τῇ τραπέζῃ Φρειδερίκου τοῦ Β' φαγητὰ δὲν ἦσαν μὲν ὅλως ἐξαιρετά, ἀλλ' ἐκλεκτά. Συνήθως ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ 8 φαγητὰ, ἐξ ὧν 4 γαλλικὰ, 2 ἰταλικὰ καὶ 2 προπαρασκευασμένα κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ βασιλέως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ὀδηγίας. Ὁ Φρειδερίκος συνείθιζε νὰ λέγῃ· Ὅσοις δὲν ἀρκεῖται εἰς 8 φαγητὰ, οὔτε μὲ 80 θὰ ἠὲ γαριστεῖτο.

Ἐνῶ προσγευμάτιζεν ἐσημεῖαιεν διὰ μολυβδόκονδύλου τὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων φαγητῶν παρατηρήσεις του, ὅπως ποιήσῃ λόγον περὶ αὐτῶν εἰς τὸν ἀρχιμάγειρον, ἅμα ἐξερχόμενος τοῦ ἐστιατορίου.

Φρειδερίκος ὁ Β' εἶχε 12 μαγείρους, οὓς ἐπλήρωνεν ἀδρῶς, ἕκαστος δὲ αὐτῶν εἶχε εἰδικότητά τινα. Πάντες οὗτοι ἦσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιτρικλίνου τοῦ βασιλέως κ. Νοέλ. Τὰ σκεύη, ὧν ἐποίουν χρῆσιν, ἦσαν ἐκ καλῆς πορσελάνης. Δὲν ὑπῆρχον ἐπιδόρπια, ἐκτὸς τῶν ὀπωρικῶν. Ἐκ τῶν οἴνων ὁ Μέγας Φρειδερίκος ἠγάπα πρὸ πάντων τὸν τῆς Βορειογᾶλλης καὶ τῆς Μοξέλλης. Ἐπινε δὲ συνήθως μίαν φιάλην οἴνου εἰς ἕκαστον γεῦμα συγχιρῶν αὐτὸν μετὰ ὕδατος.

Ἀπέφευγε τὸν οἶνον τοῦ Ῥήνου ἕνεκα τῆς ἀρθρίτιδος. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ βασιλικοῦ μαγειρείου ἀνῆρχετο ἐτησίως εἰς 12,000 τάλληρα. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἔδει νὰ χορηγῶνται 8 φαγητὰ εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν καὶ 8 εἰς τὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Αὐλῆς. Πρὸς τούτοις τὴν μὲν μεσημβρίαν εἰς τρεῖς, τὸ δὲ ἑσπέρας εἰς δέκα ἢ δώδεκα ὑπηρετάς, καθὼς καὶ κρέας κρῦον εἰς τοὺς βασιλικοὺς κύνας. Ὅτε ὁ Φρειδερίκος προσεκάλει εἰς τὸ δεῖπνον αὐτοῦ διακεκριμένους ζῆνους, πικρεθῆντο φαγητὰ μέχρι 30, ἅτινα δὲν συμπεριλαμβάνοντο εἰς τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν.

Ὁ βασιλεὺς ἔγραφεν ἡμέραν τινα τοῦ 1740 εἰς τὸν ταμίαν αὐτοῦ **Fredersdorf**· «Εἶμαι λίαν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς μαγειρικῆς αὐτῶν, ἀλλ' οἱ μάγειροι δὲν πρέπει νὰ κλέπτωσι τὸ ἡμισυ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ὀψώνιον. Οὕτω δαπανῶσι καθ' ἑκάστην 2 τάλληρα περιπλέον. Σὲ βεβαιῶ ὅτι ἡ τροφή ἡμῶν δὲν εἶνε πολυέξοδος, ἀν καὶ καλή». Ἐν τινι λογαριασμῷ τῆς 9 Νοεμβρίου 1734 ἤτο ἐσημειωμένη ἡ ἕκτατος δαπάνη 25 ταλλήρων, 10 μάρκων καὶ 11 [2] ἑκατοστών, ὁ δὲ Φρειδερίκος ἔγραψεν εἰς τὸ περιθώριον· «Ἐκλεψαν, διότι εἰς τὴν τράπεζαν ἔφερον 100 ὀστρεῖδια ἀξίας 4 ταλλήρων, τὸ γλύκισμα ἐστοίχισε 2 τάλληρα, τὸ ἥπαρ 1 τάλληρον, τὸ ψάρι 2 τάλληρα, τὸ βωσικὸν γλύκισμα 2 τάλληρα, τὸ ὄλον 11 τάλληρα. Τὰ λοιπὰ εἶνε κλοπή. Ἐπειδὴ σήμερον παρετέθη ἐν φαγητῶν περισσώτερον, ἡ ἀρίθμια καὶ τὰ πιζέλια, ὑπερ δὲν στοιχίζει πλέον τοῦ ἐνὸς

ταλλήρου, ἡ γενομένη δαπάνη ἀναβαίνει ἐν ὄλω εἰς 12 τάλληρα, πᾶν δὲ ὅ,τι ὑπερτερεῖ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐκλάπη ἀθὰδῶς. — Φρειδερίκος».

A*

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διάλογος πάππου καὶ ἐγγονοῦ :

— Παιππού, κλείσε, σὲ παρακαλῶ, τὰ μάτια.

— Γιατί, παιδί μου;

— Γιατί ἡ μαμά ἔλεγε χθὲς ἔς τὸν μπαμπὰ πῶς ἂν κλείσῃς τὰ μάτια θὰ πάμε νὰ κατοικήσουμε ἔς τὸ ἴδιό σου τὸ σπῆτι.

**

Ὁ κ. Ζ. . . ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄρτι ἐλθὼν καὶ ὁ κ. Β. . . ἰατρός ἐν Ἀθήναις ἀπορρασίζουσι νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ νεκροταφεῖον. Φθάνουσι. Ἄλλ' εἰς τὴν θύραν τοῦ νεκροταφείου ζήτημα ποῖος θὰ διέλθῃ πρῶτος.

— Περάσατε, σᾶς παρακαλῶ, λέγει ὁ ἰατρός.

— Ὁχι, δά.

— Τὸ ἀπαιτῶ, ἐπαναλαμβάνει ὁ Β.

— Τότε ὑπακούω . . . εἰσθε ἔς τὸ σπῆτί σας.

**

Ὁ κ. Φ. . . ἔχει κόρην εἰς ὄραν γάμου, τῆς ὁποίας ὁμως ἡ ἀσχημία ἀποδιώκει τοὺς γαμβρούς. Τοῦτο τὸν λυπεῖ πολὺ.

Ἄλλὰ προχθὲς ὁ κ. Φ. φθάνει περιχαρὴς εἰς τὸ καφενεῖον.

— Φίλε μου, νομίζω ὅτι ἔβαλα ἔς τὸ χέρι ἕνα γαμβρὸν περισφῆμον.

— Ἄ! εἶνε καθὼς πρέπει, πλούσιος; μὲ ἐαυτότητα;

— Ἀκόμη καλλίτερα. . . εἶνε τρομερὰ μύωψ!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Πολλοὶ ἐμέμφθησαν τὴν τύχην ὡς τυφλὴν, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ὑπερβαίνουσι κατὰ τοῦτο τὴν τύχην. Ὅσοι προσεκτικῶς παρατηροῦσι τὸν πρακτικὸν βίον θέλουσι εἶδει ὅτι ἡ τύχη βοηθεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς ἐργατικούς, ὡς καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ τὰ κύματα βοηθοῦσι συνήθως τοὺς ἐμπειροτέρους ναυτικούς. Τὰ κοινότερα προτερήματα, οἷα ἡ φρόνησις, ἡ προσοχή, ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἐπιμονή, πολλὰκις ὠφελοῦσι πρὸς ἐπίτευξιν καὶ τῶν ὑψηλοτέρων ἀντικειμένων περὶ ὧν ἐρευνῶσιν οἱ ἄνθρωποι.

* * Τὰ χρήματα πλειότερας ἐφάνευσαν ψυχὰς ἢ τὰ ὄπλα σώματα.

Τὸ ὄνομα τοῦ Καρχησκάκη ἐνέπνεε τοσοῦτον τρόμον εἰς τοὺς Τούρκους, ὥστε παροιμιωδῶς κατήντησε νὰ λέγεται ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν ταχέως φευγόντων· «Ποῦ τρέχεις, μωρέ, ἂν νὰ σὲ κυνηγοῦσε ὁ Καρχησκάκης;»